126 með lopti yfir í hinum enda hússins. Ennfremur er þetta lántökuleyfi mitt þeim skilyrðum bundið, *að* lánið verði endurborgað af tekjum prestakallsins á 20 árum í lengsta lagi með jöfnum árlegum greiðslum, auk vaxta, *að* sannað verði á fulltryggjandi hátt, að húsið sje að öllu traust og vel vandað, *að* það með öllu tilheyrandi verði eign prestakallsins, *að* presturinn haldi húsinu jafnan vátryggðu undir eptirliti prófasts fyrir 1000 krónum að minnsta kosti, og *að* presturinn eða dánarbú hans skili húsinu við burtför hans eða fráfall í góðu og gildu standi eða með fullu álagi.

Leyfi mitt frá 16. ágúst 1890 til lántöku handa tjeðum presti til húsabóta á prestssetrinu er hjer með apturkallað.

Þetta er hinum heiðruðu stiptsyfirvöldum hjer með þjónustusamlega til vitundar gefið til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar.

127 13. ágúst **Brjef ráðgjafans fyrir Island** *til landshöfðingja* **um bygging á húsi handa sjómannaskólanum í Reykjavík.** — Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra landshöfðingi, dagsett 11. marz þ. á., hefir ráðaneytið fengið yfirlýsing F. Balds timburmeistara um það, hvort auðið væri að koma upp fyrir fje það, sem veitt er í 13. gr. V. b. 5. í hinum núgildandi fjárlögum, 8000 krónur, timburhúsi handa sjómannaskólanum í Reykjavík, er eigi sje í því bústaður handa forstöðumanni skólans, og sje annars svo stórt og þannig lagað, sem hið meira þeirra tveggja skólahúsa, er forstöðumaður skólans hefir stungið upp á í brjefi því með tveim teikningum, sem fylgdi áðurnefndu brjefi yðar, þannig að sleppt yrði vara-kennslubekknum, en bætt aptur við geymsluherbergi fyrir eldivið og ljósmat. Endurrit af yfirlýsing Balds timburmeistara fylgir hjermeð, og er hún á þann veg, að hann álíti að koma megi upp fyrir 11000 krónur hæfilega traustu og vönduðu húsi svo stóru og þannig löguðu, sem hið áðurnefnda meira skólahús, er forstöðumaður skólans hefir stungið upp á. Í þessari upphæð er eigi talinn kostnaður við kaup á lóð undir skólahúsið, nje við útihús (salerni og hlandhús) og girðing um lóðina; þann kostnað kveðst Bald timburmeistari eigi geta dæmt um, því að hann sje kominn undir stærð lóðarinnar, og því hvernig og hvar hún liggi. Svo hefir hann látið það álit sitt í ljós, að eigi sje auðið að byggja vandað hús svo stórt og þannig lagað, sem hið minna þeirra tveggja húsa, sem forstöðumaður skólans hefir stungið uppá, fyrir það fje, sem veitt hefir verið, 8000 krónur.

Ráðaneytið, sem annars verður að vera alveg samdóma yður um það, sem tekið er fram í áðurnefndu brjefi yðar í samræmi við tillögur forstöðumanns skólans og stiptsyfirvaldanna, að æskilegt sje að hið umrædda skólahús yrði byggt úr steini og að í því sje bústaður handa hinum fasta kennara við skólann, hefir samkvæmt yfirlýsing þeirri, sem þannig liggur fyrir frá byggingafróðum manni, eigi álitið það ráðlegt að fara að byggja hið umgetna hús fyrir það fje, er til þess þess hefir verið veitt. Samkvæmt tillögum, yðar, — nefnilega, að mál þetta yrði látið bíða, þangað til alþingi kemur saman næst, ef haganlegu og vönduðu húsi yrði eigi komið upp fyrir 8000kr.,—hefir ráðaneytið því ákveðið að fresta þessu máli, þangað til alþingi kemur saman næst, og beðið

Bald timburmeistara um að búa til teikningar og gera áætlun um kostnað við **127**
bygging á skólahúsi þannig löguðu, eins og þjer og forstöðumaður skólans hafið stungið uppá, *með* bústað handa kennara, og hvort er það væri úr steini eða trje. Um leið hefir þess verið leitað, hvort hann vildi koma fram með tilboð um það að taka að sjer bygging hússins.

Jafnframt því að tilkynna yður þetta til þóknanlegrar leiðbeiningar og frekari birtingar, að því viðbættu, að væntanlegar teikningar Balds timburmeisara og áætlanir munu, á sínum tíma og áður en frumvarp til fjárlaganna fyrir 1898 og 1899 verður samið, verða sendar yður, til þess að öllum hlutaðeigendum verði gefinnn kostur á að segja álit sitt um þær, gefur ráðaneytið yður hjermeð heimild til þess að borga út upp á væntanlega aukafjárveiting gjöld skólans fyrir árið 1897 eptir sömu reglum, sem settar eru um gjöld hans á yfirstandandi ári.

Brjef ráðgjafans fyrir Island *til landshöfðingja* **um synjun konungsstaðfest-** **128**
ingar á lagafrumvarpi um breyting á lögum nr. 16, 16. sept. 1893 um sjerstaka heim- 17. ágúst
ild til að afmá veðskuldbindingar úr veðmálabókunum. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 15. nóvbr. f. á., hafið þjer, herra landshöfðingi, sent hingað lagafrumvarp, sem upp var borið af þingmanna hálfu og samþykkt á alþingi í fyrra sumar, um breyting á lögum nr. 16, 16. sept. 1893 um sjerstaka heimild til að afmá veðskuldbindingar úr veðmálabókunum og fer frumvarp þetta, þó að fyrirsögn þess eigi sje í fullu samræmi við innihaldið, í þá átt að veita embættismönnum þeim, er í hlut eiga, nýja heimild og gefa þeim nýja skipun um það að gjöra á þann hátt, sem nánar er fyrirskipað, og innan fastákveðins tíma samkynja ráðstafanir til að afmá gamlar veðskuldbindingar, eins og þær, er heimilaðar voru um stuttan tíma með nefndum lögum frá 1893. Hafið þjer, reyndar eigi alveg óhikað, lagt það til, að frumvarp þetta hlyti konungsstaðfesting, en þá tillögu yðar hefur ráðgjafinn þó eigi getað aðhyllzt.

Eins og tekið er fram í ofannefndu brjefi yðar, hefir alþingi vegna þess að það, þar sem ógildingarstefnurnar hafa orðið svo margar, hefir bakað landssjóði æði mikinn kostnað að láta birta þær, eins og boðið er um slíkar innkallanir, þrisvar sinnum í Berlingsku tíðindunum og enn fremur, svo sem fyrirskipað er í lögunum frá 1893, í blaði því á Íslandi, er flytur opinberar auglýsingar, í lagafrumvarpi því, sem hjer er um að ræða, skipað svo fyrir, að hinar umræddu innkallanir skuli nú kunngjöra eingöngu á þann hátt, að birta þær einu sinni í B-deild Stjórnartíðindanna, og skuli slíkar auglýsingar teknar ókeypis í Stjórnartíðindin. Ráðgjafinn verður nú að álíta það allt of ísjárvert, að fara svo langt út fyrir hinar almennu reglur um innkallanir, að láta það nægja, að birta ógildingarstefnur einu sinni í Stjórnartíðindunum, sem hvorki eru haldin eða lesin af mönnum almennt og þar sem engum, er eigi einmitt þekkti lagaákvæði þau, sem hjer er stungið upp á, myndi geta komið til hugar að leita að þess konar auglýsingum. Jafnvel þótt líta megi svo á, að rjett sje í slíku tilfelli, og hjer er um að ræða, að gjöra, að því er hina lögformlegu hlið málsins snertir, allar framkvæmdir svo einfaldar og óbrotnar, sem unnt er, verður ráðgjafinn þó í öllu